

पुढे गेले त्यांचा शोधित मारग | चला जाऊ माग घेत त्यांचा ॥

साम्ययोग : दैनिक पुरवणी

विनोबा-वाता

मासिक वर्गणी १.५० न. वं.

अंक १७३] सेवाग्राम, सोमवार ता. १ जून १९६४ [मूल्य ५ न. वं.

पंडितजी लोकदेव होते विनोबाजींची पंडितजींना भावपूर्ण श्रद्धाजंलि

माझ्या वंधूनो,

काल मला काहीच कल्पना नव्हती आणि कुणालाहि नव्हती. मी दुपारी निजलो होतो त्यावेळी आमच्या लोकांनी रेडिओवर बातमी एकली आणि मी जागा झाल्यावर मला ती बातमो सांगितली.

पंडितजी राष्ट्रनेता होते. आणि लोकनेता होते. असे दोन्ही प्रकारचे नेतृत्व एका माणसात एकत्र झालेले क्वचित पहायला सांपडते. त्याशिवाय ते एका बाजूने राष्ट्र पुरुष होते तर दुसऱ्या बाजूने विश्व मानव होते. आणि दोन्हीमध्ये आमच्या राष्ट्राचे हित आणि संवंध विश्वाचे हित एकत्र आहे, दोन्हीचा विरोध असू शकत नाही. असा त्यांचा विश्वास होता आणि या विश्वासावर ते काम करीत होते. आता हे काम आपल्याला चालवावयाचे आहे. पुढे गेले त्यांचा शोधित मारग। चला जाऊ माग घेत त्यांचा ॥ आम्हाला आता हिंमतीने पाऊले टाकायची आहेत.

आपले राष्ट्र विशाल आहे. या राष्ट्राचा राष्ट्रवाद सुद्धा जागतिक वादच ठरतो. भारत अंतरराष्ट्रीय राष्ट्र असल्या सारखेच आहे. चौदा, पंधरा भाषा बेकत्र आहेत, पांच सहा धर्म एकत्र आहेत, दुनियाभरातून आलेल्या असंख्य मानव जाति एक कुटुंबात जमा झालेल्या आहेत. इतकी विविधता या देशात आहे. असा आपला हा प्राचीन, पुरातन देश आपण एकत्र राखला आहे, तेव्हा आपली जबाबदारी कार मोठी आहे. आता या भारतात तुकाराम महाराज म्हणतात त्या प्रमाणे "मंगलावाचुनि उमटेना

वाणी" (अंसू) किंवा रामदासानो म्हटले त्याप्रमाणे, "सर्वा मुखी मंगल बोलवावे" मंगल शब्दच सर्वांच्या मुखातून निघाला पाहिजे. भेद सर्व लोपोत, हृदये जोडली जावोत तर भारतामध्ये एवढी शक्ती आहे की, संवंध विश्वाला शांति ची दिशा भारत देऊ शकेल. अनेक भाषा, अनेक धर्म, अनेक जाति आम्हाला एकत्र नांदवायच्या आहेत.

एवढचा मोठचा देशात लहान मोठे वाद असणारच. पण त्या वादातून समान अंश काढायचा, त्यांचा समन्वय करायचा, मेळ साधायचा, हे सर्व काम आपल्याला करायचे आहे. पंडितजी त्यासाठी सारखे झटक होते, त्यांचे चित्त विश्वाएवढे व्यापक होते. न कोण्या प्रांताचा अभिमान, न एकाचा भाषेचा आग्रह, न कोण्या धर्म-पंथाशी (अंसू) चिताचे संबंध. जगात कुठेहि गेले तरी जो लोक समूह त्यांच्या समोर उभा रहात असे, त्याला पाहून त्यांच्या चित्तात भावाला भेटून जसा भावाला आनंद होत असे. (अंसू) उपनिषदात म्हटले आहे, "मातृदेवोभव, पितृदेवोभव, आचार्योदेवोभव, अतिथिदेवोभव", त्या भाषेत बोलायचे तर पंडितजी लोकदेव होते. लोकच त्यांचा देव होता. आणि लोकांना पाहून त्याचे हृदय उचंबळून येत असे. असा मनुष्य देह सोडून गेला तर कुठे जाईल? तो "लोकात्मा" होईल, (अंसू) लोकातच राहील.

लोक हृदय जोडण्याचे काम तुम्ही आम्ही खेड्यापाड्याचे लोक आणि नगराचे नागरिक कशा रीतीने करीत आहोत ते पहायला

ते वारंवार आमच्यामध्ये येतील. अम्हाला सोडून ते गेले नाहीत. एका देहाने सगळच्यामध्ये जायला वेळ मिळेलच असे नाही. ही त्यांची अडचण दूर करण्यासाठी भगवंताने त्यांना विदेह रूप दिले आहे. अलीकडून तिकडे जाण्याची साधने तीव्र झाली आहेत. तथापि सर्वांच्यामध्ये सतत मिसळावे, सर्वांशी सतत संपर्क राखावा हे, साधने कितीहि तीव्र झाली तरी देह असे पर्यंत जूळणार नाही. त्या अडचणीतून ते मुक्त झाले आहेत. आणि आता तुमची आमची परीक्षा आहे.

ग्रामदान हृदयाला जोडणारे काम

मला आमच्या लोकानी विचारले की, पदयात्रेच्या कार्यक्रमात

काही फरक करायचा कां? तेव्हा मी सांगितले की जो ठरलेला कार्यक्रम आहे तो पार पाडायचा आणि हे ग्रामदानाचे कार्य, गावातील लोक प्रेमाने रहातील, भेद सधे विसरून जातील, एकटचाला दुःख भोग देणार नाहीत असे हे हृदयांना जोडण्याचे काम आहे, ते दुप्पट नेटाने चालवले पाहिजे. आणि माझ्या मित्रांनो, खेडेगावाची इतकी मंडळी आहात, खेडी आहेतच प्रेमासाठी वसलेली म्हणून ग्रामदानाचा संदेश तुम्ही शीघ्र उचला. प्रत्येक खेडे ग्रामदानाचा नमुना होऊ दे म्हणजे हिंदुस्तानचे स्वराज्य बलवान होईल आणि त्याच्या बरोबरच विश्व-शांति हि बळकट होईल.

धमनीचा रक्तस्त्राव हे मृत्युचे कारण

नवी दिल्ली ता. २८

हृदयातून निघणाऱ्या मुख्य धमनीतून रक्तस्त्राव होणे हे पं. जवाहरलाल नेहरू यांच्या मृत्युचे मुख्य कारण आहे असे आज येथे जाहीर करण्यात आले.

"हृदयविकाराचा झटका आणि धक्का यानंतर मृत्यु आला," अशा आशयाच्या माहितीखेरीज त्यांच्या मृत्युविषयी कोणत्याहि प्रकारची औपचारिक घोषणा करण्यात आली नाही.

काल सकाळी त्यांनी छातीत दुःखत असल्याचे सांगितले परंतु त्याकडे त्यांनी लक्ष दिले नाही. त्यांच्या घरांतील मंडळीमध्ये जी चर्चा आहे, तीवरून असे दिसते की, छातीतील दुखणे तीव्र होण्या-पूर्वी त्यांनी दाढी केली होती आणि डॉक्टरांना बोलविण्यात आले होते. त्यानंतर लागलीच ते वेशुद्ध झाले नंतर ते पुन्हा शुद्धोवर आलेच नाहीत.

* * * निसर्गालाहि रँड कोसळे !

स्व. पं. नेहरूचे अंत्यदर्शन वेण्यास उत्सुक झालेला जनसमुदाय प्रक्षुप्त झाल्यामुळे अधिक लोकांना दर्शन घेता यावे म्हणून पं. नेहरूंचा पार्थिव देह मोकळ्याचा जागी आणण्यासाठी हलविण्यात आला आणि त्याच

सुमारास आकाशातून पावसाची झिमझिमहि सुरु झाली. काल सायंकाळी ६ वाजेपासून पाऊस सुरु असतांनाहि लोक शांतपणे रांगेत जाऊन अंत्यदर्शन घेत होते. काही त्यांच्या पायावर डोके ठेवीत तर काही हात जोडून नमस्कार करीत.

★ ★ ★
हीरालाल बागवानाचे अहोभाग्य
नवी दिल्ली, ता. २८ (प्रे, द्र.)

गेल्या एक तपापासून पंडित जींच्या कोटावर खोचण्यासाठी रोज सकाळ सायंकाळ नियमाने त्यांना गुलाबाची टवटवीत फुले आणून देणारा त्यांचा बागवान हीरालाल काल रात्रभर पंडितजींच्या शवाजवळ बसून होता.

तो म्हणाला "पंडितजींना फुलांचे अतिशय वेड होते जेव्हा मी त्यांना फुले नेऊन देत असे तेव्हा ते माझ्याकडे अतिशय स्नहादै दृष्टीने पाहत असत." *

धरणी मातेलाहि कंप सुटला
नवी दिल्ली, ता. २८

आज सकाळी ११ वाजून ५० मिनिटांनी पं. नेहरूची अंत्यात्रा सुरु होण्यापूर्वी सुमारे एक तास अगोदर येथे भूकंपाचा सौम्य हादरा बसला. तो काही सेकंद जाणवला. आपला लाडका जवाहर स्वर्गवासी झाला म्हणून शोकावेग असून झाल्यामुळे धरणीमातेलाहि कंप सुटला म्हणायचा !

* * *

